Pravo odpuščanje grehov

11 In tujci so govorili med seboj: »To pa je res nenavaden čudežni zdravnik! Ne govori kakor človek, temveč kakor Bog! Človek mu mora prisluhniti in se ravnati po njegovih besedah.«
12 Jaz pa sem rekel esenom: »Zakaj Me zdaj prosite odpuščanja, čeprav sem vam že prej dovolj razločno dokazal, da Me noben človek nikoli ne more užaliti in zakaj. Povem vam: drug drugemu odpustite svoje grehe in neumnosti, obudite svojo ljubezen do Boga in bližnjega, pa vam bom tudi Jaz odpustil vaše grehe.
13 Če je kdo nor, slep ali nem, ali bi mu kaj koristilo, če bi mu rekel: 'Odpuščam ti tvojo norost, tebi tvojo slepoto ali tebi tvojo ne-most'? Ne, nikomur ne bi koristilo; kljub temu bi norec ostal nor, slepi slep in nemi nem. Toda če norega odrešim njegove nadloge, z besedo, nasvetom in dejanjem slepega in nemega ozdravim njegove nesreče, šele potem bo vsem resnično pomagano.
14 Kdor potemtakem stori kaj neumnega in to spozna, to odpravi in tega ne naredi nikoli več, temu bo odpuščeno tudi v nebesih; toda dokler tega ne stori in kljub temu občasno prosi Boga za odpuščanje svojih grehov, mu ti ne bodo odpuščeni, vse dotlej, dokler popolnoma ne opusti svojih starih nespametnih dejanj, si torej sam ne odpusti svojih grehov. Vsak naj najprej počisti pred svojim pragom, šele potem lahko gre k bližnjemu in mu reče: 'Glej, očistil sem nesnago s sebe in zdaj sem takšen, kot moram biti; dovoli, da zdaj očistim tudi tvoj prag tako, da ti vso storjeno krivico poravnam tako, kakor si želiš.' Da, če soseda torej vse zadeve poravnata in prijateljsko zgladita, bo tudi v nebesih vse poravnano in zglajeno. Če pa tega ne bosta storila, potem ne bo prav nič pomagalo rotenje, naj bi jima nebesa odpustila grehe.«

194. Pravo odpuščanje grehov

1 (Gospod): »Kdor dobro vidi, lahko bratu, če v njegovem očesu zagleda iver, reče: 'Brat, dovoli, da ti odstranim iver iz očesa!' Toda tisti, ki v lastnem očesu nima samo iveri, temveč kar celo bruno grehov in neumnosti, naj najprej odstrani bruno iz svojega očesa! Šele ko bo njegovo oko čisto, lahko pomaga odstraniti tudi iver iz bratovega očesa.
2 Kdor poučuje druge, naj jih ne uči samo modrih in lepo izbranih besed, kot to počnejo farizeji in drugi lažni preroki, temveč naj jim bo s svojim ravnanjem in delovanjem v spodbudo, tako da ga bodo resnično in živo posnemali. Če pa bo eno poučeval, drugo pa živel, bo podoben volku v ovčji koži, ki bo ob sebi zbiral kratkovidne in lahkoverne ovce in jim podajal modre nauke zgolj zato, da bi postale bolj voljne za njegovo žrelo.
3 Ali bi takemu volčjemu učitelju kaj koristilo, če bi, potem ko bi skrivoma spoznal svojo krivičnost, Bogu dejal: 'Gospod, odpusti mi grehe, kajti nad Tvojimi ovcami sem velikokrat grešil!' pri tem pa še naprej ostal stari volk? O, njegove prošnje in rotenje mu ne bi nič pomagali, kajti še naprej bi bil stari volk. Kdor povsem opusti volka v sebi

in postane jagnje, si odpusti grehe sam, in potem mu bodo odpuščeni tudi v nebesih!
4 Če te je brat užalil in ti storil kaj slabega, mu lahko iz ljubezni v svojem srcu upravičeno odpustiš storjene grehe; in če potem brat prijateljsko pride k tebi in se ti zahvali za tvojo ljubezen in ti resno obljubi, da ti bo v prihodnje delal dobro, so mu grehi, ki ti jih je storil, odpuščeni tudi v nebesih, četudi ti ne bi zahteval, naj se ti oddolži.
5 Če pa brat ne spozna, da ti dela krivico, in vztraja v svoji hudobiji, potem se bosta tebi tvoja ljubezen in potrpljenje štela v nebesih v prid, bratu pa bodo njegovi grehi ostali, dokler si jih ne bo sam v celoti odpustil. To pa se lahko zgodi samo tako, da jih najprej v celoti prizna kot grehe, da se mu zagnusijo, jih povsem opusti in nikoli več ne stori.
6 In če je tako, in drugače tudi biti ne more, kako potem lahko nekateri od esenov govorite ljudem: 'Najvišji bog nas je izbral za Svoje zastopnike in nam dal pravico, da vam, ljudem, odpuščamo nam priznane grehe in pregrehe tako, da je to veljavno tudi v nebesih, če grešnik opravi pokoro, ki smo mu jo naložili, in žrtvuje to ali ono!' - pri tem pa je poudarek na žrtvenem daru?! Če Jaz sam nobenemu človeku ne morem odpustiti grehov, dokler si jih sam ne odpusti tako, kot sem vam opisal, kako lahko potem vi v Božjem imenu v zameno za žrtveni dar odpustite človeku grehe, ki jih ni niti zagrešil proti vam?!
7 Kot pravi zdravniki lahko od ljudi, ki pri vas iščejo pomoč, tudi povsem resno zahtevate, naj vam priznajo vse grehe in pregrehe, da jim boste lahko prav svetovali za nadaljnje življenje, in ko bodo nasvet dosledno izpolnjevali, lahko tudi dosežejo želeno zdravljenje duše in telesa. Toda tudi v tem primeru vas Bog ni pooblastil, da lahko kot Njegovi zastopniki odpuščate grehe, temveč da zgolj kot bratje in prijatelji pomagate drugim ljudem, ki trpijo na telesu in duši, da jim bodo vsi grehi v nebesih odpuščeni, ko si jih bodo z doslednim upoštevanjem vašega nasveta v celoti odpustili najprej sami.
8 Če želite torej v prihodnje ljudem resnično pomagati, jih poučujte, kako naj si pomagajo predvsem sami; kajti Božja pomoč ni mogoča, če si človek najprej resno ne pomaga sam. To velja še zlasti za oslabelo in zbolelo človeško dušo, ki je že skoraj mrtva zaradi vsakovrstnih grehov in je zaradi svobodne volje, ki ji jo je dal Bog, in pravega razuma odvisna sama od sebe. Najprej se mora očistiti navlake materije in njene obsodbe, šele potem jo očisti in okrepi duh.
9 Opustite vse svoje stare neumnosti in se znebite praznih zmot; tako si boste očistili duše in potem vam bom lahko rekel: £Zdaj ste čisti tudi pred Menoj!' Potem vas bom okrepil s Svojim duhom, in ta vas bo poživil za večje delovanje in vas vzgajal v prave

in popolne ljudi.
10 Zdaj ko to veste in ste to slišali iz Mojih ust, se po tem tudi ravnajte, sicer vam bodo te Moje najresničnejše in najbolj žive besede prav tako malo koristile, kakor so nekoč koristile ljudem vaše prazne, neresnične in mrtve besede.
11 Moje besede so moč in življenje iz Boga samega, toda del vašega življenja bodo postale šele, če jih boste uresničevali. Zato bodite ves čas pravi uresničevalci, in ne zgolj poslušalci besed, ki sem vam jih govoril, pa vam bodo vsi vaši številni grehi odpuščeni tudi v nebesih, in potem vam bom lahko ves čas pomagal! Ali ste to dobro razumeli?«
12 Prvi in najpomembnejši med eseni je rekel: »O Gospod in Mojster, v Svojem Božjem duhu od vekomaj! Kdo ne bi zmogel tega dojeti! Kajti ta resnica se sveti kakor sonce in šele v njeni luči smo docela spoznali, kaj človek je in kako naj živi in ravna, da bo postal pravi človek po Božji volji in Božjem redu. Tudi mi odslej ne bomo več zgolj poslušalci, temveč tudi najbolj živi uresničevalci Tvoje svete besede in to bomo ostali do konca časov Zemlje.
13 Ta naš stari grešni grad naj bo fizično in duhovno izruvan in iz temeljev uničen, tam, kjer je stal, pa bomo postavili nekaj vsestransko dostopnega in odprtega. V prihodnje naj nas pred različnimi sovražniki ne varuje več trdno obzidje starega gradu, temveč le moč in večna oblast Tvoje Božje besede!
14 In če bi nekoč Tvoj nauk med ljudmi onesnažili razni lažni učitelji in preroki, naj v naših odprtih zidovih in srcih ostane še naprej tako čist v svojem pomenu, razumevanju, duhu in polnem uresničevanju, kakor je božansko čist iz Tvojih svetih ust prodrl v naše srce in našo dušo. Ti, o Gospod in Mojster, pa k vsemu temu dodaj le še Svoj vsemogočni amen, in mi, eseni, bomo kot prihodnji svobodni zidarji in graditelji. (Besedo »graditelji« je pozneje dopisal Lorber) Tvoj Božji grad med ljudmi na Zemlji tudi kar najbolj skrbno ohranjali.«
15 Jaz sem rekel: »Da, zato izrekam velik amen iz ust O.četa, ki se je v Moji osebi sam spustil k vam iz nebes, in že jutri boste začutili delovanje velikega amena, ki sem ga zdaj izrekel. Toda za danes naj bo delo končano. Kdor želi še kaj vprašati, lahko vpraša, in odgovoril mu bom.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8